

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали XI Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

25 квітня 2024 року

Полтава – 2024

громадянами/організаціями протягом тривалого періоду; г) максимальна наближеність і зорієнтованість на потреби споживача; д) професіоналізм в управлінні діяльністю, здійснення функцій і надання послуг.

Література:

1. Гришко В. В., Задорожний В. П., Кульчій І. О. Перспективи імплементації європейського досвіду у процесі реалізації менеджмент-орієнтованого публічного управління на рівні розвитку. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. №11. 2021. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/11_2021/7.pdf

2. Загурський О. Б., Король В. С. Концептуальні підходи до розуміння феномену «публічне управління». *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4. 2020. URL: http://lsej.org.ua/4_2020/6.pdf DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-4/4>

3. Кухарева Г. П. Впровадження світової теорії та практики при реформуванні публічного управління України. *Інвестиції: практика та досвід*. № 10. 2018. С.106-111.

4. Лозицька І. О., Баштанник В. В. Європейський досвід трансформації системи публічного управління та можливість його впровадження в Україні. *Право та державне управління*. № 1(30). Т.2. 2018. С. 30-35.

5. Шестаковська Т. Л. Особливості забезпечення розвитку системи публічного управління: світовий досвід та вітчизняні реалії. *Європейський вимір публічного управління: матер. VI регіональної наукової конференції*; 16 груд. 2022 р., м. Чернігів / за заг. ред. Руденко О.М., Михайловської О.В. Чернігів: НУ «Чернігівська політехніка», 2022. С.5-9. Електронне видання. URL: https://pumo.stu.cn.ua/wp-content/uploads/2023/03/18_eyvropеjskyj-vymir-publichnogo-upravlinnya_2022.pdf.

*Гончарук Наталія Трохимівна,
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»,*

доктор наук з державного управління, професор

Трегубенко Галина Петрівна

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», старший викладач*

ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЯ» У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

Важливим чинником модернізації системи підготовки державних службовців є впровадження інноваційних компонентів підвищення рівня професійної компетентності державних службовців.

Слово «інновація» походить від англійського «innovation», яке, у свою чергу є похідною від латинського «innovato», що у буквальному перекладі означає введення новітнього або нововведення [1, с. 324].

Науковці справедливо зазначають, що дане поняття вперше з'явилося ще у XIX ст. в роботах культурологів, які визначали це як процес введення окремих елементів однієї культури в іншу.

Аналіз нормативно-правових документів та довідкової, наукової й навчальної літератури за проблематикою дослідження засвідчив наявність значної кількості відмінних трактувань даного поняття.

Законодавче визначення поняття «інновація» надається у Законі України «Про інноваційну діяльність», відповідно до ст. 1 якого «інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» [2].

Подібне, але дещо відмінне трактування даного поняття затверджено Національним стандартом України ДСТУ 31279:2005 «Інноваційна діяльність. Терміни та визначення понять»: «інновації – нові або удосконалені технології, види продукції або послуг, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що сприяють просуванню технологій, товарної продукції та послуг на ринок» [3].

За визначенням авторів Енциклопедії державного управління «у сучасному прочитанні інновація розкривається за комбінацією таких складових:

- запровадження нової продукції, товару, послуги;
- застосування нової технології, запровадження для даної галузі невідомого методу, надання нових видів послуг, в основі чого не обов'язково закладено новітнє наукове відкриття, але може включати також новий спосіб використання відомих речей, що надає суспільний, економічний ефекти;
- впровадження нової організації якогось виробничого, управлінського процесу, організаційної структури або їх удосконалення та ін. [1, с. 324].

Розкритий зміст інновації відображає широкий підхід до її визначення, з якого випливає, що інновації можуть бути створені в будь-якій предметній сфері діяльності людини (зокрема, – у державному управлінні та освіті).

Інновації в державному управлінні – це використання новацій (організаційних, інструментально-операційних, структурно-функціональних тощо) з метою збільшення ефективності (результативності) управлінської діяльності як у технологічному вимірі (внутрішньо-системному), так і стосовно соціального ефекту державного управління (зовнішньосистемний вимір) [4, с. 8-9]. За визначенням Х. Хачатуряна, інновації є результатом діяльності з оновлення, перетворення попередньої діяльності, що призводить до заміни одних елементів іншими або доповнення наявних новими [4, с. 6].

Отже, інновація (нововведення) – це перехід певної системи з одного стану в інший. Такі нововведення можуть бути матеріальними або соціальними, але кожен з них являє собою новацію, тобто предмет нововведення.

Література:

1. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]. Київ : НАДУ, 2011. Т. 4 : Галузеве управління / наук.-ред. колегія : М. М. Іжа (співголова), В. Г. Бодров(співголова) [та ін.]. 2011. 648 с.
2. Про інноваційну діяльність : Закон України від 05 груд. 2012 р. № 40-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
3. Інноваційна діяльність. Терміни та визначення понять : ДСТУ 31279:2005. Київ : ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТ УКРАЇНИ, 2005. URL : <https://dnaop.com/get/61918>.
4. Хачатурян Х. В. Інновації в державному управлінні : монографія. Київ : Вид-во НАДУ, 2005. 252 с.

Гутиря Данило Юрійович

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», магістрант

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НА ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНСЬКОМУ СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Актуальність даного дослідження полягає в тому, що в сучасних умовах всебічна інноваційна діяльність є важливим інструментом забезпечення стабільного та ефективного економічного зростання, що впливає на різні галузі та всю національну економіку.

Важливість інноваційного розвитку проявляється в усіх секторах економіки, включаючи сільськогосподарські підприємства України, і сприяє підвищенню ефективності діяльності цих підприємств, якості продукції та конкурентоспроможності на міжнародних ринках. Тому розвиток сільськогосподарських підприємств визнано одним з ключових секторів. Останні дослідження та публікації в цій галузі зробили значний внесок у розуміння економічних питань, пов'язаних з інноваціями в сільському господарстві України. Науковці пропонують різні практичні підходи та ідеї щодо вдосконалення способів управління інноваційним розвитком підприємств у глобальній економіці [1].

Вивчення основних джерел показує, що українські сільськогосподарські підприємства загалом активно впроваджують інновації. Однак також визнається, що цей процес не є системним і може бути ускладнений різними факторами та умовами в країні. Тому для підтримки та прискорення інноваційного розвитку в Україні важливо створити національні механізми регулювання інноваційного розвитку та вдосконалити систему стимулювання інноваційної діяльності.